то си, и Джорджъ Зандъ като найплодовитъ ~~родомъ~~, най~~у~~разнообразенъ и най~~вѣщиятъ~~истински жрецъ между съвременницитѣ, до тамъ, казвамъ, отива, щото прогласява, че жената е неспособна да произведе едно ~~ст~~ стройно списание, макаръ и простъ романъ! Само една дума похвална, но и тя пълна съ презрѣние и ирония, се срѣща у него ~~въ тази му статия~~: „Направдѣей, казва, и една уступка, тъзи на идеята; защото жената говори доста добрѣ, даже и по-добрѣ, или поне по съсъ присърдие отъ мѫжа."

Колкото за нравственостьта не е слѣдувалъ по този начинъ. Ако духовити и умни ~~жени~~ жени сѫ признали, че тѣхний полъ не е надаренъ съ същитѣ способности и до такъвъ степень до какъвто родътъ на мѫжетѣ, никога обаче не сѫ приели че нравственното равенство ~~на~~ на двата пола може да се оспорва. „Нито ~~мѫдростьта~~ силата, нито правдата, нито цѣломѫдрието, нито предаността иматъ родъ", казва Стернъ. На тѣзи хубави и красноречиви думи Прудонъ отговаря сухо, че не е достатъчно за жената да предлага добродѣтельта си, за да оравновѣси властьта на съпруга въ семейството, но че трѣбва и да докаже

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ